

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 282 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a w szczególności wyrażenie „w tym zakresie jest ona reprezentowana przez Komisję”, zawarte w drugim zdaniu tego artykułu, należy interpretować w ten sposób, że instytucja upoważniona jest w sposób ważny do reprezentowania Wspólnoty poprzez sam fakt istnienia upoważnienia, w którym Komisja deleguje na tę instytucję swoje uprawnienia w zakresie reprezentacji przed sądem, bez względu na to, czy w upoważnieniu tym wyznaczono imiennie osobę fizyczną upoważnioną do reprezentowania instytucji, której udzielono delegacji?
- 2) W razie odpowiedzi przeczącej, czy sąd krajowy, taki jak Conseil d'Etat, może sprawdzić dopuszczalność skargi instytucji europejskiej upoważnionej przez Komisję do wszczęcia postępowania, w rozumieniu art. 282 zdanie drugie traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, za pomocą badania, czy instytucja ta reprezentowana jest przez odpowiednią osobę fizyczną, która jest upoważniona do wniesienia skargi do sądu krajowego?
- 3) Ewentualnie, w razie odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy art. 207 ust. 2 akapit 1 zdanie pierwsze traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a konkretnie wyrażenie „któremu pomaga zastępca sekretarza generalnego odpowiedzialny za zarządzanie Sekretariatem Generalnym” należy interpretować w ten sposób, że zastępca sekretarza generalnego Rady może w sposób ważny reprezentować Radę do celów wnoszenia skarg do sądów krajowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen Sad Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 15 marca 2010 r. — DP grup EOOD przeciwko Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

(Sprawa C-138/10)

(2010/C 148/25)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen Sad Sofia-grad.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DP grup EOOD

Strona pozwana: Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w okolicznościach postępowania przed sądem krajowym art. 63 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (¹) należy interpretować w ten sposób, że organ celny jest zobowiązany jedynie do przeprowadzenia kontroli zgodności zgłoszenia celnego z wymogami określonymi w art. 62 tego rozporządzenia, polegającej na tym, że dokonuje on jedynie kontroli dokumentów w zakresie określonym w art. 68 rozporządzenia, aby podjąć decyzję o przyjęciu zgłoszenia celnego wyłącznie na podstawie przedłożonych dokumentów, gdy powstała wątpliwość co do prawidłowości kodu taryfy celnej towaru i do określenia tego kodu niezbędna jest opinia rzeczoznawcy?
- 2) Czy decyzję organu celnego o niezwłocznym przyjęciu zgłoszenia celnego zgodnie z art. 63 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny w okolicznościach postępowania przed sądem krajowym należy uważać za decyzję organu celnego w rozumieniu art. 4 pkt 5 w związku z art. 8 ust. 1 tiret pierwsze Kodeksu Celnego, i to w odniesieniu do całej treści złożonego zgłoszenia celnego, gdy jednocześnie zachodzą następujące okoliczności:
 - a) decyzja organu celnego o przyjęciu zgłoszenia celnego została podjęta wyłącznie na podstawie dokumentów przedłożonych wraz ze zgłoszeniem;
 - b) w ramach dokonywania niezbędnych kontroli przed przyjęciem zgłoszenia celnego istniało podejrzenie, że zgłoszony kod taryfy celnej towaru nie jest prawidłowy;
 - c) w ramach dokonywania niezbędnych kontroli przed przyjęciem zgłoszenia celnego informacje dotyczące składu zgłoszonego towaru, mające znaczenie dla prawidłowego określenia kodu taryfy celnej, były niepełne;
 - d) w ramach kontroli przed przyjęciem zgłoszenia celnego pobrana została próbka na potrzeby sporządzenia opinii służącej prawidłowemu określeniu kodu taryfy celnej towaru?

3) Czy w okolicznościach postępowania przed sądem krajowym art. 63 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób:

a) że zezwała on na kwestionowanie przed sądem zgodności z prawem przyjęcia zgłoszenia celnego po zwolnieniu towaru,

czy też w ten sposób,

b) że przyjęcie zgłoszenia celnego nie jest zaskarżalne, ponieważ powoduje ono jedynie zatrzymanie zgłoszenia towarów przez organ celny i określenie momentu powstania długu celnego w przywozie i nie stanowi ono żadnej decyzji organu celnego w przedmiocie prawidłowej klasyfikacji taryfowej i wysokości ceł należnych na podstawie tego zgłoszenia?

(¹) Dz.U. L 302, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin (Niemcy) w dniu 18 marca 2010 r. — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts przeciwko JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

(Sprawa C-144/10)

(2010/C 148/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Kammergericht Berlin.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts.

Strona pozwana: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch.

Pytania prejudycjalne

1) Czy zakres stosowania art. 22 pkt 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (¹) obejmuje

także spory prawne, w których spółka albo osoba prawna podnosi, wobec kierowanych pod jej adresem roszczeń ze stosunku prawnego, wynikającą z naruszenia statutu nieważność decyzji swoich organów, które doprowadziły do nawiązania tego stosunku prawnego?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy art. 22 pkt 2 rozporządzenia nr 44/2001 znajduje zastosowanie również do osób prawnych prawa publicznego w zakresie, w jakim ważność decyzji ich organów podlega kontroli sądów cywilnych?

3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej, czy sąd państwa członkowskiego, przed którym jako ostatnim w sporze prawnym wytoczono powództwo, jest zobowiązany do zawieszenia postępowania zgodnie z art. 27 rozporządzenia nr 44/2001 także wówczas, gdy wobec porozumienia w przedmiocie jurysdykcji podnosi się zarzut nieważności, oparty na wynikającej z naruszenia statutu nieważności decyzji organów jednej ze stron?

(¹) Dz. U. L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 22 marca 2010 r. — Eva-Maria Painer przeciwko Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, SPIEGEL-Verlag Rudolf AUGSTEIN GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG

(Sprawa C-145/10)

(2010/C 148/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eva-Maria Painer

Strona pozwana: Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, SPIEGEL-Verlag Rudolf AUGSTEIN GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG